

BYZANTINES ΠΡΙΓΚΗΠΙΣΣΕΣ

TOY PAUL ADAM

Η ΕΥΣΕΒΕΣΤΑΤΗ ΑΥΤΟΚΡΑΤΕΙΡΑ ΕΙΡΗΝΗ

(Συνέχεια έκ του προηγούμενου)

Στην αρχή, ο Κωνσταντίνος ἀρήθηκε νά τήν πιστώσῃ.

Τά βασανιστήρια, στά ὁποία εἶχε ὑποβληθῆ κατά διαταγήν τῆς μητέρας του, τόν ἔκαναν νά τά φοβάται ὅλα ἐκ μέρους τῆς, κί' αὐτό τὸ θάνατο.. Ἀπέδωσε λοιπόν τήν ἐπισκεψί τῆς σέ κάποια πανουργία.

Κί' ὅταν ἡ Εἰρήνη τοῦ εἶπε ν' ἀναλάβῃ αὐτὸς τὴν ἐξουσία, ὁ Πορφυρογέννητος διαμετρήθηκε μὲ τρόπον ὅτι προτιμοῦσε τὴν τωρινή κατάσταση τοῦ ἀπὸ τούς κινδύνους τῆς ἀρχῆς. Νόμιζε πὼς ἦταν παγίδα τῆς αὐτοκρατείας ἢ προσφορά αὐτῆ τοῦ σκληροῦ καὶ ἐπὶ πολλές ἡμέρες ἀρνείονταν νά τὸ δεχθῆ.

Ἐνωμεταξύ, οἱ ἐπαναστάται πληθραζαν στήν Κωνσταντινούπολι.

Τότε ἡ Εἰρήνη ἔπειλε τὸν Πορφυρογέννητο διαφόρους αὐλικούς, οἱ ὅποιοι ἐπιθεθαίωσαν τὰ λεγόμενά τῆς καὶ τὸν ἔπεισαν ν' ἀναλάβῃ τὴν ἀρχή.

Ἔτσι ὁ Κωνσταντίνος ἐτέθη ἐπικεφαλῆς τῆς φρουρᾶς τῆς πρωτεύουσας καὶ πῆγε σὸ Ἄσσορο καὶ συνάντησε τούς ἐπαναστάτες, οἱ ὅποιοι τὸν ὑποδέχθηκαν μ' ἐνθουσιώδεις ἐπευφημίες.

Ὁ ἀρχηγὸς τῶν ἐπαναστατῶν Ἀλέξιος ἀξίωσε ἀμέσως τὴν τιμωρία τῶν ὑπουργῶν τῆς Εἰρήνης καί, γιὰ τὸν αὐτὸ τοῦ, τὸν τί τοῦ ἀρχιστρατήγου.

Ὁ αὐτοκράτωρ ἐδίωξε ὅπως ἀκόμα νά χυπῆση τούς ἰσχυροὺς τῆς πόλεως. Μὰ ὁ Ἀλέξιος δὲν δίωξε καθόλου τὸν Σταυράκιον καὶ τὸν Ἀσίτιον, τούς ὁποίους ἐξώρισε ἀμέσως κατόπιν στήν Ἀρμενία, ἀνάμεσα σέ ἀγίους φρουρούς, ὅπως καὶ τούς ἄλλους ἀφωσιωμένους φίλους τῆς αὐτοκρατείας.

Οἱ νέοι κυβερνήται περιώρισαν καὶ τὴν ἴδια τὴν Εἰρήνη σὸ ἀνάκτορό τῆς τοῦ Ἐλευθεριανῶν, σὸ ὅποιο τὴν οἰκοδόμησι εἶχε ἐπισταίσει ἡ ἴδια. Γιὰ λόγους προνοίας, εἶχε μεταφέρει μυστικά στίς βαθεῖες καὶ ἀπόκρυφους κρύπτες τοῦ ἀνακτοροῦ αὐτοῦ τούς θησαυροὺς τῆς αὐτοκρατείας.

Ἔτσι, ὅταν ὁ Κωνσταντίνος τὴν παρακάλεσε νά τοῦ παραδώσῃ τούς θησαυροὺς, τοῦ ἀπάντησε ὅτι δὲν ἔφερε ἄλλους θησαυροὺς, ἀπ' αὐτοὺς ποῦ ἔφερε κί' ὁ ἴδιος.

Ἡ Εἰρήνη βασιλεύσασα σ' αὐτοὺς τούς κρυμμένους θησαυροὺς γιὰ ν' ἀνακτήσῃ τὴν ἐπιβολή τῆς σὸν αὐτοκράτορα.

Ἐπειδὴ ὅμως, παρ' ὅλη τὴν ἐπιρράτῃ τῆς ἐπαναστάσεως, ὁ λαὸς δὲν διατροῦσε τὴν ἐμπιστοσύνην του πρὸς τὴν αὐτοκράτειρα, τὸ αὐτοκρατορικό συμβούλιο ἀπαγόρευσε στήν Εἰρήνη νά παρουσιάζεταί σὸ λαό. Αὐτὸς ὅμως ὁ ἀναγκαστικός περιορισμός τὴν ἔκανε ἀκόμα πιὸ συμπαιθῆ κί' ὅλοι οἱ πολῖται ἀρχισαν νά τὴν λυποῦνται γιὰ τὴν τύχη τῆς. Κανεὶς ἐξ ἄλλου δὲν ξεχνούσε πὼς ἡ Εἰρήνη εἶχε ξαναφέρει σὸ Βυζάντιον τὴν εὐδαιμονία, ποῦ βασίλευε στήν ἐποχὴ τῶν παλαιῶν αὐτοκρατόρων. Καθὼς μάλιστα κατὰ τὴ διάρκειά τοῦ σκληροῦ χειμῶνος ποῦ ἐπακολούθησε, ὁ λαὸς δὲν ἔλαθε τὰ πλουσιοπάροχα βοηθήματα σὸ ὅπο αὐτὸν εἶχε συμψῆσει ἡ Εἰρήνη, ἀρχισε νά μισοσυρίζῃ μὲ δυσάρεσκια κατὰ τοῦ Πορφυρογεννήτου.

Συγχρόνως, ἐπειδὴ μὴ μεγάλη πυρκαῖα κατέστρεψε τὸ πατριαρχικό ἀνάκτορο καὶ τίς ἀριστοκρατικές γειτονικές συνοικίες, οἱ ὅποιοι τῆς βασιλομήτορος ἀρχισαν νά διαδίδουν ὅτι ὁ Θεὸς τιμωροῦσε τὸν νέο αὐτοκράτορα. Τὸ ἐπόμενο ἔτος (791), τὸ κόμμα τῆς Εἰρήνης ἀπέκτησε τόση σημασία, ὥστε ὁ Κωνσταντίνος κατόπιν συμβουλῆς μερικῶν πολιτικῶν μὴ ἀντιλήψι, διέταξε ν' ἀναφῆραι τὸν ὄνομα τῆς ἀμέσως κατόπιν ἀπ' τὸ δικό του σὸ δημόσια ἔγγραφα.

Μὰ ἡ δυσάρεσκια τοῦ λαοῦ, σὸν ὅποιο ἐπέβαλαν ἐνωμεταξύ βαρυστάτους κί' ἀλλεπάλληλους φόρους, δὲν πέρασε μ' αὐτό. Τότε, γιὰ νά φέρῃ ἔναν ἀντιπροσώπου, ὁ Κωνσταντίνος, κατόπιν συμβουλῆς τοῦ Ἀλεξίου, ἐξεστράτευσε κατὰ τῶν Βουλγάρων Κατάρθωσος δὲ νά τοὺς νικήσῃ καὶ νά τοὺς διώξῃ ἀπ' τὰ

ἐσάφι τοῦ Βυζαντίου

Μὴ σὲ μιά ἄλλη ἐκστρατεία τοῦ ἐναντίον τῶν Ἀράβων, νικήθηκε καὶ τὰ πράγματα ἐπιδεινώθηκαν.

Κιὰτὰ τὴν ἐπιστροφή του, ἀναγκάστηκε νά ἐυρίσῃ καὶ νά ἐξορίσῃ τὸν Ἀλέξιο, ὁ ὅποιος, ὑποστηριζόμενος ἀπ' τὰ Ἀρμενικά στρατεύματα, παραπονίονταν ἐναντίον τῆς ἀναμίξεως τῆς αὐτοκρατείας στήν πολιτική κί' ἀπειλοῦσε τὸ θρόνον μὲ τίς φιλοδοξίες του.

Τέλος, μπρὸς στήν ἀπειθαρχία τῶν σπαδῶν του, μπρὸς στήν ἀπὸ πῶς στάσεων, θλιπόντας συγχρόνως καὶ τὸ δημόσιο θησαυροφυλάκειο ἀδειανό, ὁ αὐτοκράτωρ ἀναγκάστηκε νά καταφύγῃ στή μητέρα του.

Ἐκείνη τὸν δέχτηκε μὲ μεγάλη ἀξιοπρέπεια καὶ τοῦ εἶπε μὲ αὐστηρότητα:

—Μὲ τιμωρήσατε γιὰ τὸ καλὸ ποῦ ἔκανα σὸ λαὸ σας. Ἔοψ' κί' οἱ ὑπουργοὶ σας ἀγνωστεί τὰ πάντα κί' εἰστε ἀνίκανον νά κυβερνήσετε..

Καί, θριαμβευτικά, ἀρήθηκε ν' ἀνακατεῦθῃ μέσα στή γενική ἐκείνη ἀναστάσει.

Τότε ὁ πορφυρογέννητος ἀναγκάστηκε νά πέσῃ στὰ πόδια τῆς καὶ νά τὴν ἰκετεύσῃ.

Τότε ἡ Εἰρήνη ἀξίωσε τὴν ἀνωτάτη ἐξουσία καὶ τὴν ἀνακλήσι τῶν ὑπουργῶν τῆς στήν ἀρχή. Ἔτσι, ὁ Σταυράκιος κί' ὁ Ἀλέξιος ξαναγύρισαν ἀπ' τὴν ἐξορία τους στὰ ἀξιώματά τους.

Ἡ δυσμενεία τῆς Εἰρήνης εἶχε βαστήξῃ δεκαπέντε ἡμέρας μῆνες. Μεσα σὲ δυὸ χεῖμῶνες, ὁ αὐτοκράτωρ εἶχε χάσει κάθε ἐκτίμησι στὰ μάτια τοῦ λαοῦ.

Ἡ Εἰρήνη θέλησε τότε νά καταφῆρῃ ἐν ἀποφασιστικὸ χτύπημα κατὰ τὸ στρατιωτικὸ κόμματος.

Ἡ λεγεώνες τῶν Ἀρμενικῶν στρατευμάτων ἀρνούντουσαν νά τὴν ἀναγνωρίσουν καὶ ἔξεσε ράτευσαν κατὰ τῆς πρωτεύουσας, ἔχοντας ἐπικεφαλῆς τους, τὸν Ἀλέξιο. Μὰ τὰ πιστὰ στήν αὐτοκράτειρα στρατεύματα τίς νίκησαν καὶ συνέλαβαν ἀιχμάλωτον τὸν Ἀλέξιο. Ὁ Νικηφόρος, ὁ ὅποιος τὸν ἀντικατέστησε στήν ἀρχηγία τῶν ἐπαναστατῶν, εἶχε κί' αὐτὸς τὴν ἴδια τύχη. Μολοντί δὲ εἶχε τὸν τίτλο τοῦ Καίσαρος καὶ ἦταν θεῖος τοῦ αὐτοκράτορος, ἡ Εἰρήνη διέταξε καὶ τοῦ ἐβγάλῃ τὰ μάτια, καθὼς καὶ τοῦ Ἀλεξίου. Οἱ ἄλλοι θῆσι τοῦ αὐτοκράτορος Χριστόφορος, Νικήτας καὶ Εὐδόκιμος φυλακίστηκαν σὸν πύργο τοῦ Ἁγίου Μάμαντος, ἀφοῦ προηγούμενος τούς ἔκοψαν τίς γλώσσας.

Μὲ τέτοια δρακόντεια μέτρα, ἡ Εἰρήνη λογάρισε νά ἀποσοθήσῃ προληπτικῶς κάθε συνωμοσία γιὰ τὸ μέλλον. Δὲν ἔσωσε ἀπ' τὸ μαρτύριο τούς πρίγκηπας αὐτοῦς, οὔτε αὐτὴ ἀκόμα ἡ ἰδιότης τῶν ὡς ἰερῶν. Ὅλη ἡ φρίκη τῶν τριμερῶν αὐτῶν τιμωριῶν ἐπεβῆ σὸν Κωνσταντίνον, τὸν ὁποῖο κατηγορήσαν γιὰ τὴν ἀχαριστία του πρὸς ἐκείνους, οἱ ὅποιοι ἐπαναστατοῦσαν πρὸς γάριν του.

Ἡ κατηγορία μάλιστα αὐτὴ ἔγιναν ἀκόμα μεγαλύτερες, ὅταν ὁ Κωνσταντίνος, ξαναγυρίζοντας ἀπ' τὴν Βουλγαρία νικημένος μὲ πολλοὺς ἀξίωματικούς του σκοτωμένους, δῆσε ὁ ἴδιος μαινόμενος ἐναντίον τῶν Ἀρμενίων ἐπαναστατῶν. Στὴν ἐκστρατεία αὐτή, οἱ ἀξίωματικοὶ τοῦ Κωνσταντινίου ἐξαγόρσαν πολλοὺς προσκόπους τῶν ἐπαναστατῶν, οἱ ὅποιοι ξαναγύρισαν στὰ στρατόπεδά τους καὶ διεκήρυξαν ὅτι δὲν εἶχαν δὴ ποθεν τὰ αὐτοκρατορικές φάλαγγες. Ἔτσι ὁ Κωνσταντίνος ἐπέτεθῃ ἀπόρροπα κατὰ τῶν ἐπαναστατῶν καὶ τούς κατέστρωσε.

Χίλους κί' τὸν ἀιχμάλωτους του τούς πήρε κατόπιν μαζί του σὸ Βυζάντιον, ὅπου, ἀφοῦ τούς ἐπέβαλαν σὲ πολλὰ βασανιστήρια, τούς σιγημάτισαν κατόπιν σὸ μῆτωπο μὲ τίς λέξεις: «ARMENIOS ΠΡΟΔΟΤΗΣ».

Ἔπειτα τούς ἐξόρισαν στήν Σικελία.

(Ἄκολουθεῖ)

Ἡ Εὐσεβέστατη Αὐτοκράτειρα Εἰρήνη (Εἰκὼν Βυζαντινοῦ χειρογράφου)